Istoria ascunsă a versetului patruzeci — numărul zece

Punctul de mijloc

Jeff Pippenger
2026-05-14

Istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel unsprezece se aliniază cu istoria reprezentată în versetele zece până la șaisprezece ale aceluiași capitol. În versetele zece până la șaisprezece, linia fiarei pământului din Apocalipsa treisprezece, a cornului republican apostat al Statelor Unite, este reprezentată de Donald Trump; linia cornului protestant apostat al Statelor Unite este reprezentată de Macabei; linia fiarei mării a papalității este reprezentată ca „jefuitorii poporului tău”, iar linia balaurului este reprezentată de diferiții împărați ai miazăzii și de Filip al Macedoniei. Linia celor o sută patruzeci și patru de mii este reprezentată de Petru.

Mijlocul

În cadrul acelei istorii ascunse, mijlocul este subliniat în mod repetat. Cei 250 de ani care au început în 457 î.Hr. s-au încheiat în 207 î.Hr., în mijlocul bătăliilor de la Rafia și Panium, ultimele două războaie prin interpuși din versetele unsprezece până la cincisprezece. Cei 250 de ani ai fiarei pământului, care au început în 1776, se încheie în 2026, anul „alegerilor de la jumătatea mandatului” în arena politică a fiarei pământului. Petru se află la Cezareea lui Filip (Panium), la mijlocul celor trei dăți când Hristos a luat în mod exclusiv numai trei ucenici.

Историята на тези успоредни линии показва, че Петър представлява онези, които поправят и повтарят предупреждението за огнените кълба над Нашвил. Името на Петър беше променено точно в самата среда на глави единадесета до двадесет и втора от Матей, също както средната глава в редицата от единадесета до двадесет и втора при Аврам посочи обрязването като знака на завета, съпътствано от средата на глави единадесета до двадесет и втора в Откровение, която отбелязва знака на завета на смъртта в Откровение седемнадесета. Средната точка е мястото, където сто четиридесет и четирите хиляди са променени от лаодикийци във филаделфийци, а средният от тримата ангели е вторият ангел.

Al doilea pas, sau punctul de mijloc, este timpul celei de-a doua probe a templului, care urmează primei și fundamentalei probe. Prima probă din 2024 a fost stabilirea viziunii exterioare prin simbolul Romei, iar a doua probă este viziunea lăuntrică marah (oglindă) a lui Hristos în Locul Preasfânt. În istoria celui de-al doilea înger, mesajul strigătului de la miezul nopții sosește pentru a împuternici mesajul celui de-al doilea înger.

1840년 밀러파의 역사에서, 요시야(“하나님의 기초”라는 뜻) 리치는 첫째 화와 둘째 화의 이슬람 예언에 대한 자신의 식별을 바로잡았고, 1844년에는 사무엘 스노우가 열 처녀의 비유의 성취 가운데 1843년의 예측에 대한 수정을 행하였다. 2026년의 베드로는, 1843년 밀러파의 실망으로 예표된 내슈빌의 불덩이들에 관한 실패한 예측을 바로잡고, 또한 1840년

요시야 리치의 사업으로 예표된 이슬람의 기별을 조정해야 한다. 1840년과 1844년의 그 두 밀러파 사건은, 각각 1840년 8월 11일 첫째 천사의 기별의 능력 부여와 1844년 8월 17일 둘째 천사의 기별의 능력 부여를 나타낸다. 이 둘은 함께, 내슈빌의 불덩이들이 내려올 때 한밤중 외침의 능력 부여를 밝혀 준다.

> "Îngerul care se unește în proclamarea soliei celui de-al treilea înger urmează să lumineze întregul pământ cu slava sa. Aici este prezisă o lucrare de întindere mondială și de o putere neobișnuită. Mișcarea adventă din 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume și, în unele țări, a existat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma secolului al șaisprezecelea încoace; însă acestea urmează să fie întrecute de mișcarea puternică de sub ultima avertizare a celui de-al treilea înger." Tragedia veacurilor, 611.

Întrebarea este de ce, dintre toate orașele din Statele Unite, providența lui Dumnezeu ar alege Nashville. La venirea celui de-al treilea vai, la 11 septembrie, Turnurile Gemene din New York și Pentagonul din Washington, DC au fost țintele. Un al patrulea avion s-a prăbușit în pământ. Simbolul fiarei care se ridică din pământ este pământul; simbolul puterii sale economice este New Yorkul, iar simbolul puterii sale militare este Pentagonul. Când Statele Unite constrâng lumea să accepte semnul autorității papale și sistemul politic al unirii dintre biserică și stat, care este chipul fiarei, ele fac aceasta prin puterea lor militară și economică, căci Apocalipsa treisprezece identifică folosirea puterii de către fiara pământului pentru a-i împiedica pe cei credincioși să cumpere sau să vândă și, de asemenea, îi dă la moarte pe aceia care stau de partea Sabatului zilei a șaptea al lui Dumnezeu. Simbolismul profetic este reprezentat prin „care, călăreți (putere militară) și corăbii" (putere economică) în Daniel unsprezece cu patruzeci.

În timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, Islamul lovește pe neașteptate țara cea slăvită de patru ori. Prima a fost 11 septembrie, a doua și a treia au fost vechea țară literală slăvită și apoi Nashville. A patra este cutremurul din Apocalipsa unsprezece, adică legea duminicală. În contextul lui Balaam și al celor trei îngeri, cele două lovituri din 7 octombrie 2023 și Nashville reprezintă cele două vii biblice ale poporului legământului lui Dumnezeu.

Cînd rana de moarte a papalității este vindecată la legea duminicală, începe a doua manifestare a Evului Întunecat. Prima și a treia vai sînt aceleași, căci Hristos ilustrează întotdeauna sfîrșitul prin început; astfel, steaua căzută a lui Mahomed din prima vai, care a întors cheia ce a deschis adîncul fără fund, iar la scurt timp după 11/9, ateismul adîncului fără fund i-a ucis pe cei doi martori din Apocalipsa unsprezece. La legea duminicală, rana de moarte a papalității este vindecată, iar fiara catolicismului împlinește enigma profetică a celei de-a opta, împlinindu-se astfel (reprezentînd învierea). Atunci începe a doua perioadă a Evului Întunecat, ca al treilea waymark al lui Balaam, cînd măgărița vorbește, întoarce cheia pentru a deschide din nou adîncul fără fund. După 11/9, ateismul, balaurul, a ieșit din adînc ca să lupte împotriva celui mai bogat președinte, care a stîrnit tot ținutul Greciei. La legea duminicală, fiara din Apocalipsa șaptesprezece se ridică din adîncul fără fund, iar întunericul acoperă din nou soarele.

De ce Nashville? Întrebarea care încă rămâne nerezolvată? Nashville marchează începutul perioadei scurte a proclamării mesajului strigătului de la miezul nopții și începe cu un atac

distructiv neașteptat al islamului, iar în același fel se și încheie. Legea duminicală de la sfârșitul perioadei reprezintă impunerea semnului fiarei în Statele Unite și începutul distrugerii orașelor. „Distrugerea” este o caracteristică profetică a islamului.

Distrugere

> „În noaptea dinaintea celei trecute, o scenă foarte impresionantă s-a desfășurat înaintea mea. Am văzut o minge uriașă de foc căzând în mijlocul unor conace frumoase, pricinuind distrugerea lor instantanee. I-am auzit pe unii spunând: «Știam că judecățile lui Dumnezeu aveau să vină asupra pământului, dar nu știam că vor veni atât de curând.» Alții spuneau: «Ați știut! Atunci de ce nu ne-ați spus? Noi nu am știut.» Din toate părțile auzeam rostindu-se asemenea cuvinte.” Scrisoarea 217, 1904.

Nouă unsprezece

Apocalipsa „Nouă Unsprezece” identifică drept moarte și distrugere caracterul împărăției islamului, căci, în profeție, un nume reprezintă caracterul.

Și aveau peste ele un împărat, pe îngerul adâncului, al cărui nume în limba ebraică este Abadon, iar în limba greacă are numele Apolion. Apocalipsa 9/11.

Abadon înseamnă „distrugere” sau „loc al distrugerii”, iar Apolion înseamnă „distrugătorul”.

> „Îngerii țin cele patru vânturi, înfățișate ca un cal mânios care caută să se smulgă și să se năpustească peste fața întregului pământ, aducând distrugere și moarte în calea sa.
>
> „Vom dormi noi chiar pe pragul lumii veșnice? Vom fi greoi, reci și morți? O, dacă am putea avea în bisericile noastre Duhul și suflarea lui Dumnezeu suflate în poporul Său, pentru ca ei să stea pe picioarele lor și să trăiască. Trebuie să vedem că calea este îngustă și poarta strâmtă. Dar, pe măsură ce trecem prin poarta cea strâmtă, lărgimea ei este fără margini.” Manuscript Releases, volumul 20, 217.

Drumul islamului celei de-a treia vai este drumul lui Balaam și al măgăriței. Drumul calului mânios al islamului, adică cele patru vânturi de ceartă ale lui Ioan, vântul aspru al lui Isaia și „vântul” sau „suflarea” lui Ezechiel care vine din cele patru vânturi, urmează o cale de la 11 septembrie care duce la poarta „strâmtă” și „îngustă”. Acea poartă strâmtă este al treilea semn de hotar al lui Balaam și al măgăriței.

> Și îngerul Domnului a mers mai departe și a stat într-un loc strâmt, unde nu era cale de a te întoarce nici la dreapta, nici la stânga. Și când măgărița a văzut pe îngerul Domnului, s-a culcat sub Balaam; iar mânia lui Balaam s-a aprins și a lovit măgărița cu un toiag. Atunci Domnul a deschis gura măgăriței, iar ea i-a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut, de m-ai lovit de aceste trei ori?” Numeri 22:26–28.

Calea celei de-a treia nenorociri a distrugerii Islamului a început la 11 septembrie, când Apocalipsa 18:1–3 s-a împlinit.

„Acum vine cuvântul că eu am declarat că New Yorkul urmează să fie măturat de un val uriaș? Aceasta nu am spus-o niciodată. Am spus, pe când priveam marile clădiri ridicându-se acolo, etaj după etaj: «Ce scene îngrozitoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1–3.» Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este o avertizare cu privire la ceea ce va veni asupra pământului. Dar nu am lumină deosebită cu privire la ceea ce va veni asupra New Yorkului, decât că știu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi doborâte prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, știu că în lume este nimicire. Un singur cuvânt de la Domnul, o singură atingere a puterii Sale mărețe, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror înfricoșare nu ne-o putem imagina.” Review and Herald, 5 iulie 1906.

Întrebarea rămâne: De ce Nashville? Bilele de foc ale Nashville-ului reprezintă un scenariu profetic în care o clasă a adventismului este dată de rușine și, potrivit lui Ioel, „nimicită”. Cealaltă clasă este reprezentată ca nefiind niciodată dată de rușine și ca fiind plină de bucurie. Bucuria profetică nu este pentru judecata adusă asupra Nashville-ului și a Statelor Unite, ci pentru îndreptățirea care este reprezentată între cei din pildă care au untdelemnul și cei care nu au untdelemnul. Untdelemnul are multe semnificații simbolice asociate cu el, dar un sens principal al untdelemnului este solia strigătului de la miezul nopții. Acea solie a început să fie desigilată în mod progresiv la sfârșitul anului 2023 și a reprezentat sporirea cunoștinței, care fie este respinsă, fie este primită. Osea arată limpede că aceia care resping cunoștința sunt lepădați ca preoți ai lui Dumnezeu. Petru este așezat în mijlocul structurii din Leviticul douăzeci și trei atunci când înțelege bilele de foc ale Nashville-ului, iar numărul treizeci este un simbol al preoților.

Poporul Meu este nimicit din lipsă de cunoștință; pentru că ai lepădat cunoștința, te voi lepăda și Eu, ca să nu-Mi mai fii preot; fiindcă ai uitat legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi. Osea 4:6.

Chestiunea „cunoașterii”, sau a lipsei acesteia, este unul dintre adevărurile asociate cu sosirea mingilor de foc din Nashville. „Cunoașterea” profetică, sau lipsa acesteia, marchează începutul proclamării strigătului de la miezul nopții, iar acea perioadă se încheie cu chestiunea ascultării de Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de problema Sabatului și a duminicii. Hristos ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, iar la început ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu a fost mesajul de avertizare dat lui Adam și Evei în grădină.

Chestiunea ascultării de la sfârșit nu poate fi limitată la o singură grădină, dacă „fiecare neam va fi implicat”, după cum spune sora White. Problema Sabatului și a duminicii este repetarea încercării de la început a lui Adam și Eva în grădină, care se repetă în întreaga lume la sfârșit. Acea încercare începe odată cu legea duminicală din Statele Unite, care este, de asemenea, sfârșitul perioadei proclamării strigătului de la miezul nopții.

Proclamarea mesajului de avertizare că Hristos vine este făcută numai de aceia care au primit sporirea cunoștinței provenite din desigilarea mesajului revelației lui Isus Hristos, care a început la sfârșitul anului 2023. O probă a cunoașterii, sau a lipsei ei, este definitiv încheiată la atacul din Nashville. Testul decisiv, dintre cele trei teste care au început la desigilarea din 2023, se întemeiază pe untdelemn, care este „cunoștința” cuprinsă în mesajul profetic care a fost atunci desigilat.

„Cunoașterea” descoperită supune la probă și, în cele din urmă, este dată pe față, asemenea untdelemnului, care este a treia și decisiva probă. Acea probă inaugurează perioada proclamării soliei strigătului de la miezul nopții, care se încheie la proba ascultării. Acea probă a ascultării se împlinește asupra Evei, care reprezintă biserica, și asupra lui Adam, care reprezintă statul. Unirea acestor două entități este desăvârșită atunci când semnul fiarei este impus. Proba din grădină este proba de la sfârșit. Este o probă pentru bărbați și femei, care implică unirea dintre biserică și stat, acestea fiind un bărbat și o femeie. Solia de avertizare care este descoperită și care conduce la proba finală a ascultării este reprezentată de pomul „cunoașterii” binelui și răului.

Nashville ni ikimenyetso cy’uburezi bw’Abagiriki mu gihugu cy’inyamaswa yo mu isi. Uburezi bw’Abagiriki ni uburezi bw’ibinyoma; ni ubumenyi bubi; kandi ubumenyi bwiza ni bwo burezi bw’ukuri. Inama rukumbi y’ubuyobozi bw’ikorwa Ellen White yigeze kwemera kwitabira ni iya Madison College, iri i Nashville, hitwa “Athens of the South.” Nashville ni ikimenyetso cy’Ubwagiriki, cyangwa cy’uburezi bw’ibinyoma. Uburezi bw’ibinyoma ni ubumenyi bw’ibinyoma. Ubusobanuro bwihariye bwa Nashville bujyana n’ikigereranyo cya New York City na Pentagon.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.

Manuscriptul 188, 1905

> „Când eram la Nashville, vorbeam oamenilor și, în timpul nopții, a apărut o minge imensă de foc, care a venit chiar din cer și s-a așezat peste Nashville. Din acea minge ieșeau flăcări ca niște săgeți; case erau mistuite; case se clătinau și se prăbușeau. Unii dintre ai noștri stăteau acolo. «Este exact așa cum ne-am așteptat», spuneau ei, «ne-am așteptat la aceasta.» Alții își frângeau mâinile în agonie și strigau către Dumnezeu după milă. «Știați lucrul acesta», spuneau ei, «știați că aceasta avea să vină și nu ați spus niciun cuvânt ca să ne avertizați!» Păreau ca și cum aproape i-ar fi sfâșiat în bucăți, la gândul că nu le spuseseră niciodată și nu le dăduseră deloc vreo avertizare.” Manuscript 188, 1905.